Četvrtak, 10.04.2014.g.

Već nekoliko dana "dolazi" mi u misli jedna draga žena, majka malog

anđela Lovre.

Prije nekih 3,5 godine plakao sam zbog smrti tog djeteta. Ali, to su bile

suze "radosnice" jer sam nekako osjećao da je mali Lovro, poslije svoje

smrti zbog bolesti, završio "gore" kod Gospodina.

I DA MU JE PREKRASNO GORE. I DA MOLI ZA SVOJE

RODITELJE.

A osjetio sam da je njegova bolest i smrt bila velika kušnja za njegove

roditelje i njegovu obitelj.

Znam da je i njih mučilo pitanje koje često postavljamo mi vjernici, a i

pitanje kojim nevjernici negiraju postojanje GOSPODINA BOGA:

**"ZAŠTO JE TO BOG DOPUSTIO? AKO BOG POSTOJI, ZAŠTO**

**TO DOPUŠTA?"**

ONI KOJI VJERUJU U GOSPODINA

BOGA I NJEGOVE NAJBOLJE NAMJERE

ZA NAS I NAŠ ŽIVOT, U TIM

**KUŠNJAMA POKUŠAVAJU NAĆI**

**ODGOVORE ŠTO I KAKVA JE BOŽJA**

**VOLJA.**

**U KUŠNJAMA JAČAJU VJERU U BOŽJE**

**VODSTVO U SVAKIDAŠNJEM ŽIVOTU.**

**NEVJERNICI ZA SVE TE SVOJE KUŠNJE**

**KRIVE SEBE I SVE OKO SEBE PA ONDA**

**I TOGA BOGA ZA KOJEGA IM DRUGI**

**GOVORE DA POSTOJI.**

I ponekad sam znao sresti tu dragu ženu na cesti, ponekad sam ju vidio u

crkvi. I UVIJEK SAM MOLIO GOSPODINA DA JU BLAGOSLOVI, DA

JU OJAČA U NJEZINIM KUŠNJAMA.

I BIO SAM NEKAKO RADOSTAN JER SAM BIO SIGURAN, TO JE

NEKAKVA SPOZNAJA KOJU NOSIM U SEBI, DA JE NJEZIN DRAGI

LOVRO VEĆ U NEBU, U KRALJEVSTVU BOŽJEM. I DA SE MOLI

ZA NJU.

I onda, prije nekoliko dana, bio je Križni put. I molitve na svakoj postaji

čitali su "prvopričesnici" sa jednim od roditelja.

I nakon nekoliko postaja, vidim da su na jednoj postaji za mikrofon došli

jedan mali dječak, sav uzbuđen jer će čitati molitvu za mikrofonom, i

njegova majka, sa brižnim pogledom na njemu.

**MAJKA MALOG ANĐELA LOVRE.**

Sa drugim svojim sinom stajala je tamo na oltaru, pred mikrofonom,

pažljivo i s ljubavlju gledajući pred sobom svoje dijete koje se uzbuđeno

spremalo pročitati predviđenu molitvu.

Ja sam na to zatvorio oči kako bi mogao koncentrirano čuti predviđenu

molitvu.

I NEKAKO SAM NAJEDANPUT POSTAO RADOSTAN. NEKAKO MI

JE BILO MILO I DRAGO U SRCU I DUŠI.

I ZAMOLIO SAM ODMAH GOSPODINA DA BLAGOSLOVI TU

MAJKU, DIJETE I CIJELU NJIHOVU OBITELJ. I DA IM SE

SMILUJE PO MILOSRĐU SVOME I LJUBAVI SVOJOJ BESKRAJNOJ.

BIO SAM RADOSTAN JER SAM VIDIO TU ŽENU SA SVOJIM

DJETETOM TAMO NA OLTARU.

A NISAM JU DUGO VIDIO.

ČIM JE BILA TAMO, ZNAM DA JE DOBILA SVOJE BORBE S

KUŠNJAMA KOJE JE IMALA U BOLESTI I SMRTI NJEZINOG

LOVRE, GOSPODINOVOG ANĐELA SADA NA NEBU.

BAŠ SAM BIO RADOSTAN I NEPRESTANO SAM ZAHVALJIVAO

GOSPODINU ZA TO.

I tako, prošao je taj događaj. A ostalo je nekako u meni pitanje da li je ta

draga žena sa svojim mužem odlučila da imaju još djece, poslije smrti

maloga Lovre.

Nisam znao niti čuo ništa o njima.

I onda, kako to već ide s Gospodinom, GOSPODIN MI JE U

NEDJELJU POKAZAO SVOJU SLAVU.

PONOVNO SAM VIDIO SLAVU BOŽJU!

Bio sam na misi i čekao da se uključim u neki red kako bi PRIMIO

ŽIVOG GOSPODINA U PRESVETOJ HOSTIJI.

HOSTIJA, ŽIVI GOSPODIN, se dijelila na dva mjesta pa sam gledao

gdje će mi biti lakše stati kako ne bi činio gužvu.

I pogledam prema oltaru gdje je naš dragi kapelan počeo dijeliti

HOSTIJU, ŽIVOG GOSPODINA.

A uvijek počne od izlaza iz sakristije gdje uvijek ima nekoliko ljudi koji

imaju neki poteškoća s kretanjem, ili imaju malu djecu i slično, pa onda iz

sakristije dođu primiti ŽIVOG GOSPODINA.

I u tom trenutku ugledam tu dragu ženu kako izlazi iz sakristije.

A U NARUČJU JOJ JE BILO DIJETE. SPAVALO JE. NISAM

MOGAO PROCIJENITI STAROST, MOŽDA GODINU DANA.

TA DRAGA ŽENA I NJEZIN MUŽ BILI SU BLAGOSLOVLJENI

OD GOSPODINA S JOŠ JEDNIM DJETETOM!

Nadam se da nisam pogriješio, da nije možda nosila nečije drugo dijete…

ALI SRCE MI JE "GOVORILO" DA JE TO NJEZINO DIJETE.

**O BOŽE MOJ, KAKO TE IMA!**

Primila je ŽIVOG GOSPODINA a dragi kapelan joj je blagoslovio dijete

u naručju.

**OBUZELA ME SILNA RADOST!**

Pjevao sam neku pričesnu pjesmu. Od silne radosti glas mi je počeo

drhtati, došle su mi suze na oči, pa sam morao prestati pjevati.

I SAMO SAM ZAHVALJIVAO GOSPODINU!

I SAMO SAM GA MOLIO DA BLAGOSLOVI TU ŽENU I CIJELU

NJEZINU OBITELJ!

VJEROVALA JE I VIDJELA JE SLAVU BOŽJU!

**ONA JE BLAGOSLOVLJENA MAJKA!**

ONA JE OD GOSPODINA BLAGOSLOVLJENA SA JEDNIM MALIM

SVETIM ANĐELOM NA NEBU, MALIM LOVROM, S KOJIM JE

PROŠLA KRIŽNI PUT KROZ NJEGOVU BOLEST.

I ONA JE OD GOSPODINA BLAGOSLOVLJENA I DAROVANA

DJECOM KOJA S NJOM DIJELE SVAKODNEVNI ŽIVOT!

I odmah, čim sam došao s mise, htio sam nešto o tome napisati.

Pa sam onda pomislio da će to možda nekako doći i do te drage žene pa

će ju možda to i zasmetati. I tako odustao da o ovome posvjedočim.

No, ta draga žena od nedjelje mi nije "izlazila" iz misli. Pa sam shvatio da

Gospodin želi da ipak o tome napišem ono što sam doživio, što sam

osjetio.

Posebno me o svemu tome inspirirala misao od danas kada sam

razmišljao o dragoj Lovrinoj mami, KAKO JE ONA U VELIKOJ

BOŽJOJ MILOSTI A DA TOGA NIJE MOŽDA NIJE NI SVJESNA.

I KAKO NJEZINE MOLITVE PRED GOSPODINOM IMAJU SNAGU.

I DA ĆE GOSPODIN SIGURNO ČUTI NJEZINE MOLITVE AKO SE

BUDE MOLILA I ZA DRUGE KOJI SU IZGUBILI DJECU PA SE

TEŠKO S TIME NOSE KAO I ZA ONE KOJI NE MOGU IMATI

DJECU.

**IMATI BLAGOSLOVLJENU DJECU NA**

**NEBU I NA ZEMLJI JE POSEBNA**

**MILOST ZA SVAKU MAJKU.**

MAJKU KOJA VJERUJE U ŽIVOT VJEČNI.

MAJKU KOJA VJERUJE U BOŽJE PLANOVE ZA NAS LJUDE.

Ne znam da li je ona svjesna svega toga i kakva je stvarno njezina vjera.

ALI ONO ŠTO SAM VIDIO I ŠTO OSJEĆAM DA SU I ONA I

NJEZINA OBITELJ U MILOSTI BOŽJOJ.

A MILOST BOŽJA znači da ponekad treba IZNOSITI I NEKI KRIŽ.

KAKO SAM RADOSTAN ZBOG SVEGA TOGA …

SVET I PRESVET MOJ LJUBLJENI,

TROJEDINI BOŽE, OČE, SINE I DUŠE SVETI!

ČAŠĆEN, HVALJEN, SLAVLJEN I

BLAGOSLOVLJEN U VIJEKE VJEKOVA!

I ČAST I SLAVA TEBI PRESVETA DJEVICE,

NAŠA NEBESKA MAJČICE!

I ČAST I SLAVA CIJELOM DUHOVNOM

SVIJETU KOJI VRŠI I POŠTUJE BOŽJU

VOLJU!

SVET I PRESVET MOJ LJUBLJENI BOŽE!

SVET I PRESVET.